

Հետազօտութիւնը կը տեսի էլի մի քանի
ամիս։
Կ. Պօլսի անդիհական գեսպանը տեղե-
կութիւն է ստացել, որ Հայ բանտարկեալ-
ներից 21-ը դատապարտված են մահվան,
6-ը ցմահ բանտարգելութեան և 21-ը
զանազան ժամանակամիջոյներով ծանր աշ-
խատանքի և բանտարկութեան։ Այդ առի-
թով յայտարարված է օսմանեան կառավա-
րութեան, որ դատավճիռները ի կատար
չածվեն, մինչև Հիմնովին նրանք չը վերա-
նանեն։

բանաձև, այն է, թէ Սասունի գէպքերի հ
մի քանի մարգկանց պատժելը ընդհանուր
թիւնը կը թողնի անփոփոխ, այն ինչ հարկ
է համերաշխ և զօրեղ ներդործութիւն բոլոր
առութիւնների կողմից, որպէս զի Հայաստա-
նիմաւոր բարելաւութիւն մացնվի և քրիստո-
բնակիչները ապահովվեն։ Այս առաջարկն էլ
դունքեց ժողովի կողմից։

«Ապա Մակ-Կոլլ առաջարկեց մի բանաձ-
րով պախարակում է կառավարութեան այն
մունքը, որ նա 1889 թից սկսած ծածկու

ուզում է դիւր գալ և հայերին և թիւրք կառ ա
վարութեան:
Երեք խորամանկ խօսքերով մարդիկ չեն մաքր
վում, չեն սրբլում: Կամ բացարձակ հերքու
կամ ոչինչ:

այդ բոլորի մասին մտածող և հոգ տանող ընկերութիւն։ Իսկ այդ բոլորի մասին մտածող և առնչքի համար հոգ տանող ընկերութեան տարեկան նախաճաշիւը կովկասի 20 քաղաքներում հազիւ համառմ է 35,000 բուրբու։ Եւ այդպիսի մի չնչին գումարով ընկերութիւնը կոչված է հոգալ 20 քաղաքների հայ հասարակութեան բարեգործական կարիքները։

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՐՈՒԹՅ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԻ ԱՌԴՅՈՎ

Այս տարի Կովկասեան Բարեգործական Ընկերութիւնը մտնում է իր գոյութեան 14-րդ տարին Տասն չորս տարվայ գոյութիւնը բաւական ժամանակամիջոց է մի հաստատութեան գործունեութիւնը գնահատելու համար:

Սկզբի տարիներում ընկերութիւնը գործում էր շատ սահմանափակ շրջանի մէջ. բայց երբ հետզդ հետէ բացվեցին զանազան քաղաքներում ճիւղեր, երբ նա սերտ յարաբերութեան մէջ մտաւ հասարակութեան հետ, երբ նա իր վրա առաւ բարեգործութեան այն մի քանի ճիւղերը, որ վարում են մենք, առ ժամանակ ենթական է հասարակութական աշխատավորութիւնների միջոցները:

միջնով. չէ կարելի ասել, որ նրա գործունէութիւնը և նշանաւոր է եղել: Այդ ժիշտ է: Բայց այդ գործունէութիւնը գնահատելիս, չը պէտք է մոռանալ և հասարակութեան վիրաբերումը դէպի

Ամսիս 11-ին Եերախեան դպրոցի ուսուցչական I

Խիզը նրանով, որ այժմ կայ մը հաստատութիւն,
որին կարող են դիմել և օգնութիւն խնդրել չքա-
ւորները, հաշմանդամները, Կոյրերը, Կաղորը,
խուլերը, չքաւոր աշակերտները և ուսանողները
խռովը ընտանեկան կերպով տօնեց ուսուցիչ
Ամիրեան Մանղիսեանի ուսուցչական գործունէու-
թեան քսան և հինգամեակը:

Այս առիթով մեզ հաղորդաւմ են հետեւալ մի

և առնասարակ տառապեճալները, բոլորովին մոռացել է այն պարզ ճշմարտութիւնը, որ ընկերութիւնը այդ բոլոր նպատակները իրագործելու և հասարակութեան պարտականութիւնը կատարելու համար, պէտք է միջոցներ ստանայ այդ հասարակութիւնից: Ամբողջ ընկերութիւնը իր կենտրոնի տեղեկութիւններ: Ա. Մանդինեան Ներսիսեան դպրոց է մտել ուսուցչական պաշտօնութեան 1870 թւին և քսան և հինգ տարի անընդհատ ծառայել է այդ դպրոցում, մի քանի ամիս բացառութեամբ, երբ ուսուցչի պաշտօն է վարել Ալեքսանդրոսովում: Այդ քսան և հինգ տարվա ընթացքում,

բօնով և իր ճիւղերով հազիւ 1,500 անդամներ բացի ուսուցչութիւնից, միաժամանակ վարել է նա ունի, ուրեմն կովկասի 20 հայաբնակ քաղաքները, յաճախ տեսչի պաշտօնակատարի պաշտօնը:

Տօնի առիթով Ներսիսեան դպրոցի ուսուցչական սումբռ ներկայացրեց պ. Մանդիսեանին չորհա-

Դամ: Այդ կողմից Թիֆլիսը ամենամշայտառակ զրութեան մէջ է գտնվում: Թիֆլիսը հազիւ տալիս է տարեկան 250 անդամ, մինչ նա կարող էր առնուազն 1000 անդամ տրլ:

Խրաբանչիւր տարի ընկերութիւնը ստիպված է լինում ոչ թէ տասնեակ, այլ հարիւրաւոր օգնութիւն խնդրող ջբաւորներին, ուսանողներին, աշակերտներին, աղքատ և խեղճ դպրոցներին, ուսու-

յիշներին բացասական, միջոցներ չունենալու պատճեանը վագաւ ընկերական ճաշկերոյթովէ
առառվէ: Այդ բաւական չէ. շատ անձինք, օրոնք առաջ մասնաւոր տեղերից կարողանում էին օգնութիւն ստանալ, այժմ մերժում են ստանում Նոր-Բայազէտից մեր թղթակիցը գրում է.
«Փետրվարի 5-ին, կիրակի, ճայոց երկսեռ ու-

սումնարանի դահլիճում կատարվեց նոյն ուսում-
զում, Ամպսուտի տանից մի քայլ անգին, այցե-
լում է մի աղքատ տէրտէրի տռւն. պէտք է երե-

ւակայել ազնուաշըռքների զայրոյթը, մանաւանդ
որ պատրիարքը վերջ էր դրել մի և նոյն ժամա-
նակ ազնուաշութների տները այցելելը, հիւրա-
սիրվելու և գիշերելու համար, ինչպէս անում էին
նացած էր, գիտենք, որ զաւակներ է ունեցած
և ապա դարձեալ կանգ առնելուց յետոյ ասում
է. «Սիմոն-ըէյ ալ, ինչպէս ամեն մարդ, ունեցած
է թերո.թիւններ. աղօթենք առաջի Աստուծոյ,

Մի նախարարները։ Սիմոն-բէյի յուղարկաւորութեան ժամանակ, Գրիգորիս եպիսկոպոս Ալէաթձեանն էր քարոզիչը. Այսչափ զիջում անել յարմար էր դատվել։ Ամբողջ ուսուցութեանն առաջի եմ անել։ Եթէ անոր մեղքբերուն թօղութիւն չնորհէ։ Մի մեծ բեռ էր այս քարոզը Ալէաթձեանի համար և վերջապէս պրծնում է։ Դագաղը տանում են պատուակալ զինուորների և զեկոցութեամբ։

Բանկարծ կը ճանապարհիս, ուստիկանութիւնը
կանգնեցնում է զագաղը. ժողովրդի մէջ իրա-
րանցում է տարածվում...
Եւ ահա հետքն առ բոլորը ցրվում են. բժշկական
ժամանակակիցների մէջ միջամտութիւնը

բաւական անկազ բ սներ էին, որովհետև դժուա-
րութեամբ էր խօսք գտնում ասելու, վերջապէս
այս քանի մի խօսքն է ողջում ննջեցեալի հաս-
ցէին: Դուռը բոլորդ կը ճանչնաք Սիմոն-բէյր.

